Canon de rugăciune la praznicul Naşterii Maicii Domnului (2)

(8 septembrie)

Naşterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (8 septembrie):

https://www.academia.edu/44668252/Predici_la_Na%C5%9Fterea_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_8_septembrie_

https://archive.org/details/nasterea-preasfintei-nascatoare

***

facere a lui Andrei

Tropar la praznicul Naşterii Maicii Domnului, glasul al 4-lea: Naşterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru. Şi dezlegând blestemul, a dat binecuvântare şi stricând moartea, ne-a dăruit nouă Viaţă veşnică.

Cântarea 1

Irmos: Celui ce a sfărâmat războaie cu braţul Său şi a trecut pe Israel prin Marea Roşie, să-I cântăm Lui, ca Mântuitorului nostru Dumnezeu, că S-a prea mărit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să dănţuiască toată făptura, să se veselească şi David, căci din sămânţa lui a ieşit toiag, care poartă floare pe Domnul şi Mântuitorul tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfânta Sfintelor, încă Pruncă fiind, este primită în cele sfinte dinăuntru, ca să fie hrănită din mâna îngerului. Deci, toţi cu credinţă împreună să prăznuim naşterea ei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Stearpă a fost Sfânta Ana, dar nu de tot fără fii; căci din neamuri s-a rânduit mai înainte a fi maică Fecioarei, din care a răsărit Ziditorul făpturii în chip de Rob.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, mieluşeaua cea neîntinată, care pe Mieluşelul Hristos din pântecele tău L-ai adus întru fiinţa noastră, pe tine cea care te-ai născut din Sfânta Ana toţi cu cântări te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh (a Preasfintei Treimi).

Pe Cei Trei fără de început măresc, Trei sfinţiri laud, Trei împreună veşnici într-o Fiinţă propovăduiesc; căci Unul Dumnezeu: în Tatăl şi în Fiul şi în Duhul se măreşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cine a văzut vreun prunc fără de tată? Sau unde s-a văzut vreo fecioară mamă? Cu adevărat mai presus de cuget sunt amândouă, Născătoare de Dumnezeu, prea curată.

Catavasie: Cruce însemnând Moise, de-a dreptul cu toiagul Marea Roşie a despărţit-o lui Israel, cel ce pedestru a trecut-o. Iar de-a curmeziş lovind marea, a îm-

preunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea să-I cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a prea mărit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălţatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeul meu; lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmaşilor mei; veselitu-m-am de mântuirea Ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Binecuvântat este pântecele tău, Sfântă Ana, căci rod bun, pe Fecioara ai odrăslit, cea care fără sământă a născut pe Hrănitorul făpturii şi Mântuitorul Iisus.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, ceea ce astăzi te-a născut Sfânta Ana, toiag curat din rădăcina lui Iesei, care ai răsărit floare pe Hristos, toată făptura te fericeşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, cea mai înaltă decât toată făptura, de Dumnezeu Născătoare, arătându-te, prea curată, Fiul tău, măreşte naşterea ta cea din Sfânta şi dreapta Ana şi pe toţi îi veseleşte astăzi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Hrănindu-te în Sfânta Sfintelor, Fecioară prea curată, de Dumnezeu Născătoare, mai presus te-ai arătat decât făptura, pe Ziditorul cu Trup născând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ţie ne închinăm, Părinte, cel ce eşti fără început după Fiinţă; lăudăm pe Fiul Tău cel fără de ani şi cinstim pe Duhul cel împreună Veşnic; pe câte Trei un Dumnezeu după Fiinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Dătătorul de lumină şi Începătorul vieţii omeneşti, născându-L, prea curată Născătoare de Dumnezeu, te-ai arătat vistierie vieţii noastre şi uşă Luminii celei neapropiate.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte, căci cu odrăslire a ales preot; iar Bisericii, celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, glasul Tău şi m-am temut; că Dumnezeu, prea vecuitor fiind, cu negrăit sfat Întrupându-Te, ai ieşit din Fecioară: Slavă pogorârii Tale, Hristoase; Slavă puterii Tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Naşterea cea prea curată a Născătoarei de Dumnezeu, cu psalmi şi cu cântări mărind-o credincioşii, cu credinţă să ne închinăm lui Dumnezeu, cel ce fără minciună S-a jurat lui David că-i va da lui rod din coapsele sale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Doamne, cel ce pântecele Sarei l-ai deschis şi rod la bătrâneţi pe Isaac i-ai dat, Însuţi şi astăzi credincioasei Ana i-ai dăruit rod de naştere din pântece sterp, pe Maica Ta cea neîntinată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Auzit-ai, Doamne, rugăciunea mea, zis-a Sfânta Ana, dându-mi rodul făgăduinţei astăzi, pe cea mai înainte aleasă din toate neamurile, prea curata şi neîntinata Maică a Ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împreună cu tine se bucură astăzi lumea, de Dumnezeu înţelepţită Ana; căci pe Maica Mântuitorului ai născut-o, care din rădăcina lui David odrăslind, toiag de putere ne-a adus floare pe Hristos.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mărindu-Te pe Tine, Preasfântă Treime, ceea ce eşti fără de început, nemăsurată în Fiinţă, ca Heruvimii strigând cu limba cea de taină: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Cel ce eşti şi rămâi, Unul Dumnezeu pururea veşnic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Plinitu-s-au, Preacurată, proorocirile grăitorilor de Dumnezeu, ale celor ce cu credinţă te numesc pe tine cort, uşă şi munte înţelegător, rug şi toiag al lui Aaron, care ai răsărit din rădăcina lui David.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale; înţeles-am lucrurile Tale; şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Doamne, Dumnezeul nostru, pacea Ta dă-ne-o nouă; Doamne, Dumne-zeul nostru, câştigă-ne pe noi; Doamne, afară de Tine pe altul nu ştim, numele Tău numim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prea mărită te-ai născut, Fecioară; în chip de negrăit ai zămislit şi mai presus de fire ai născut, o, prea curată, ceea ce nu ştii de mire! Dumnezeu a primit din tine firea omenească.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi să se veselească Cetele îngerilor, cu cântări să dănţuiască cei din Adam; că s-a născut toiagul, cel ce a răsărit floare pe Hristos, Singurul nostru Mântuitor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Astăzi Eva scapă de osândă şi Adam se dezleagă de blestemul cel de demult, întru naşterea ta, Preacurată, strigând: prin tine din stricăciune ne-am mântuit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mărire Ţie, Celui ce ai mărit pe cea stearpă astăzi; că a născut din făgăduinţă toiagul cel pururea înflorit, din care ai răsărit, Hristoase, floarea vieţii noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Închinămu-ne Ţie, Preasfântă Treime fără de început, nedespărţită, ceea ce eşti nezidită, pururea veşnică şi de o fiinţă într-o Fire, în Trei Ipostasuri şi mai presus de fire mărturisită pururea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Făcutu-s-a pântecele tău masă sfântă, rămas-a curăţia ta ca şi mai înainte nevă-tămată, Fecioară; că Hristos, Soarele dreptăţii, din tine ca un Mire din Cămară a ieşit.

Catavasie: O, de trei ori fericite lemn, pe care S-a Răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul; prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce s-a pironit pe tine cu trupul; pe Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Ca apele mării, Iubitorule de oameni, cu valurile vieţii mă viforesc. Pen-tru aceasta, ca şi Iona strig către Tine, Cuvinte: scoate din stricăciune viaţa mea, Milo-stive Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Lăudăm sfântă naşterea ta, cinstim şi zămislirea ta cea fără de sământă, Mireasă a lui Dumnezeu, Maică şi Fecioară şi împreună cu noi măresc Cetele îngerilor şi sufletele Sfinţilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine ceea ce eşti Sfânta Sfintelor, înţelepţii părinţii tăi, curată, te-au dus în Casa Domnului, să te hrăneşti cu cinste şi să te găteşti spre a fi Maică Lui.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cele sterpe şi maicile dănţuiţi, îndrăzniţi şi săltaţi, cele neroditoare; că cea fără de fii şi stearpă, pe Născătoarea de Dumnezeu a odrăslit; care avea să vindece de dureri pe Eva şi de blestem pe Adam.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Aud pe David cântând ţie: aduce-se-vor fecioare în urma ta, aduce-se-vor în Biserica Împăratului şi împreună cu Dânsul şi eu pe tine, Fiica Împăratului te laud.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întru tine taina Treimii se laudă şi se măreşte, Preacurată; că Tatăl a binevoit şi Cuvântul S-a sălăşluit întru tine şi Dumnezeiescul Duh pe tine te-a umbrit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cădelniţă de aur ai fost, că Focul în pântecele tău S-a Sălăşluit, Cuvântul de la Duhul Sfânt şi cu chip de om din tine S-a văzut Maica lui Dumnezeu curată.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai înainte a închipuit-o lămurit; de unde a treia zi ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat a lui Hristos Dumnezeu, cel ce S-a Răstignit cu Trupul, iar cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 4-lea: Sfinţii Ioachim şi Ana din defăimarea nenaşterii de fii, iar Adam şi Eva din stricăciunea morţii au scăpat, prea curată, prin sfântă naşterea ta. Aceasta o prăznuieşte şi poporul tău, de vina greşelilor mântuindu-se, când striga către tine: cea stearpă naşte pe Născătoarea de Dumnezeu şi hrănitoarea vieţii noastre.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptorul caldeilor cu foc fiind ars, s-a răcorit prin Duhul, cu ajutorul lui Dumnezeu şi tinerii au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Prăznuim, Preacurată şi cu credinţă ne închinăm sfintei naşterii tale celei din făgăduinţă; căci ne-am izbăvit din blestemul cel strămoşesc prin Hristos, cel ce S-a arătat din tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfânta Ana acum se veseleşte şi strigă lăudându-se: stearpă fiind, am născut pe Maica lui Dumnezeu. Prin care se dezleagă osândirea Evei şi durerea cea din necazuri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Adam a fost dezlegat şi Eva dănţuieşte şi strigă cu Duhul către tine, Născătoare de Dumnezeu. Prin tine ne-am mântuit de blestemul cel de demult, căci Hristos S-a arătat din tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cele sterpe, nu vă mai mâhniţi şi cele neroditoare, mângâiaţi-vă, căci iată, Sfânta Ana, mult roditoare s-a arătat. Şi acum, veselindu-vă, maicilor săltaţi, împreună cu Maica lui Dumnezeu şi împreună vă bucuraţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul, întru Unimea Dumnezeirii să-L prea mărim. Pe Treimea cea Preasfântă, nedespărţită, nezidită şi împreună veşnică şi de o Fiinţă, să o cinstim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu singură ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti Fecioară şi după naştere; tu firea ai înnoit cu naşterea ta, Marie; tu pe Eva ai dezlegat-o de blestemul cel strămoşesc, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă împotriva lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci, cu Duh de rouă aducător, ce împotrivă răsună, împreună cu focul fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale Tale; Cel ce pui mării hotar nisipul şi toate le ţii, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te măreşte luna, Ţie Îţi aduce laudă toată făptura, ca Făcătorului tuturor în veci.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce ai făcut lucruri prea mărite pântecelui celui sterp; care ai deschis pântecele Anei cel neroditor şi i-ai dat ei rod, Tu, Dumnezeule Sfinte, Trup ai luat din Fecioara cea pururea înflorită şi de Dumnezeu Născătoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel ce încui adâncul şi-l deschizi pe el; Cel ce urci apa în nori şi dai ploaie; Tu Doamne, ai făcut, ca din rădăcina cea stearpă a Sfintei Ana, să înflorească rod prea curat şi toiag, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Cel ce ai dezlegat legăturile cele nedezlegate ale nerodirii de fii; Tu, Cel ce ai dat celei sterpe sământă roditoare pe prea curata Maria, din care Fiu Te-ai născut şi ca o odraslă ai crescut; Tu, Doamne, ne-ai dăruit pe Maica Ta, cea după trup solitoare de venirea Ta la noi, Îndurate.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ziditorule al cugetelor şi Săditorule al sufletelor noastre, Cel ce pământul cel neroditor, bine roditor l-ai arătat; Tu, brazda cea de demult uscată, îmbelşugată cu bun spic de rod ai lucrat-o pe Ana cea prea sfântă, care a înflorit prea curat rod, pe Născătoarea de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

O, Treime mai presus de Fiinţă, Unime, împreună fără de început, pe Tine Te laudă şi de Tine se cutremură mulţimea îngerilor, cerul şi pământul; adâncurile se înspăimântează, oamenii Te binecuvântează, focul slujeşte Ţie, toate făpturile cu frică Te ascultă pe Tine, Treime Sfântă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

O, prea nouă auzire, naşterea fără de sământă! Maică fără bărbat şi Dumnezeu Născut din Fecioară; o, înfricoşătoare vedere; o, zămislire minunată; o, nespusă naştere! Cu adevărat mai presus de gând şi de vedere sunt toate.

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Catavasie: Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul, cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

La cântarea a 9-a

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, prea slăvită naşterea Maicii lui Dumnezeu.***

Irmos: Pe tine, ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, cel ce a Răsărit mai înainte de soare, care trupeşte la noi a venit, din coapsele cele fecioreşti în chip de negrăit L-ai Întrupat; Binecuvântată, prea curată Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, prea slăvită naşterea Maicii lui Dumnezeu.***

Irmos: Cel ce popoarelor celor neascultătoare din piatră tare a izvorât ape, neamurilor celor bine ascultătoare le dăruieşte din coapse sterpe rod spre veselie nouă, pe tine, Maica lui Dumnezeu prea curată, pe care după vrednicie te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, prea slăvită naşterea Maicii lui Dumnezeu.***

Irmos: Pe tine, ceea ce eşti pierzătoarea straşnicei osândiri de demult, îndreptătoarea strămoaşei şi pricina apropierii neamului omenesc către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

Irmos: Străin lucru este mamelor fecioria, străină este şi fecioarelor naşterea de fii. Iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduit. Pentru aceasta, toate seminţiile pământului pe tine neîncetat te mărim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

După vrednicia curăţiei tale, ai dobândit şi naşterea prin făgăduinţă, Maica lui Dumnezeu, că oarecând celei sterpe rod de Dumnezeu odrăslit ai fost dată. Pentru aceasta, pe tine toate seminţiile pământului neîncetat te fericim.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

Plinitu-s-a proorocia celui ce strigă: ridica-voi cortul cel căzut al sfinţitului Da-vid, care întru tine, Preacurată, mai înainte s-a închipuit; prin care toată firea oamenilor, în trupul lui Dumnezeu s-a zidit din nou.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

Cinstim scutecele tale, Născătoare de Dumnezeu; mărim pe Cel ce a dat rod celei ce era mai înainte stearpă şi a deschis pântecele cel neroditor cu prea slăvire; că face toate câte le voieşte, Dumnezeu fiind Atotputernic.

Stih: ***Măreşte, suflete al meu, pe ceea ce s-a născut din cea stearpă, pe Fecioara Maria.***

Preasfântă Ana, de Dumnezeu înţelepţită, odrăslit-ai, din pântece mai presus de nădejde şi din făgăduinţă, floare de pom fecioresc şi frumuseţea curăţiei cea de Dumnezeu crescută. Pentru aceasta, pe tine, toţi, ca pe rădăcina vieţii noastre şi maică a Maicii Stăpânului, te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Străin lucru este celor fărădelege a slăvi pe Treimea cea fără de început: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Preasfântul Duh, pe Stăpânia cea atotputernică şi nezidită; prin care toată lumea se ţine, cu voinţa puterii ei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Încăput-ai în pântecele tău, Fecioara Maică, pe Unul din Treime, pe Hristos Împăratul; pe care Îl laudă toată făptura şi de care se cutremură Cetele cele de sus. Pe Acela roagă-L, întru tot cinstită, să se mântuiască sufletele noastre.

Catavasie: Rai de taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Catavasie: Moartea ce a venit neamului prin mâncarea din pom, prin Cruce s-a stricat astăzi; pentru că blestemul strămoaşei a tot neamul s-a dezlegat prin Odrasla prea curatei Maicii lui Dumnezeu, pe care toate Puterile cereşti o măresc.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Fecioara Maria şi Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al Luminii, astăzi ai strălucit nouă şi din cei drepţi ai ieşit spre lauda noastră. Nu se va mai osândi Adam, că Eva din legături s-a dezlegat. Pentru aceasta, glăsuind, să strigăm cu îndrăzneală, către cea singură curată: Bucurie vesteşte naşterea ta la toată lumea.

Ierodiacon Visarion Iugulescu - Predică la praznicul naşterii Maicii Domnului

Naşterea ta de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea (Tropar)

Fraţi creştini, ziua naşterii fiilor lui Adam şi a Evei, era socotită ca o zi de tristeţe pentru cei ce se năşteau şi nu de bucurie fiindcă erau nişte fii ai mâniei, ai păcatului şi chiar vrăjmaşi a lui Dumnezeu. Erau socotiţi pieirii şi moştenitori ai blestemului Dumnezeiesc, căci până la Mântuitorul toată lumea mergea în iad, şi buni şi răi.

Cu naşterea Fecioarei Maria, au început să se ivească zorile de ziuă, să treacă noaptea aceasta de întuneric şi să se aştepte soarele dreptăţii care va lumina lumea şi o va răscumpăra din blestemul cel greu în care căzuse.

Iată de ce naşterea Sfintei Fecioare Maria este un eveniment mare de bucurie pentru neamul omenesc. Pe această Fecioară o aşteptau prooroci, patriarhi vechiului Testament şi tot neamul omenesc. ***Împăratul Solomon, cu mulţi ani înainte de naşterea Fecioarei Maria, o vesteşte cu duhul zicând: "Cine este această fericită făptură care se iveşte în calea vieţii cu atâtea haruri? Ea este strălucitoare ca zorile unei frumoase zile, plăcută ca luna şi aleasă ca soarele. Este puternică şi înfricoşătoare, ca armatele aşezate în linie de bătaie cărora nimeni nu le poate sta împotrivă".***

Într-adevăr, Sfânta Fecioară este înfricoşătoare pentru iad, căci s-a născut ca să zdrobească capul şarpelui diavol şi să se distrugă împărăţia păcatelor.Dar pe cât este de înfricoşătoare pentru diavoli, pe atât este de mângâietoare pentru sărmanii oameni afundaţi până atunci în întuneric, în sclavie şi idolatrie. ***Ea se naşte ca să devină maică a Mântuitorului, a Fiului lui Dumnezeu. Se naşte pentru a lucra***

mântuirea neamului omenesc, pentru a fi Regina şi împărăteasa cerului şi a pământului.

O, cât este de slăvită Naşterea Sfintei Fecioare Maria!

- Dumnezeu - Tatăl îşi pune toată bunăvoinţa.
- Dumnezeu - Fiul vede mai înainte în ea pe Maica Sa iubită, iar
- Dumnezeu - Sfântul Duh se odihneşte în ea şi o umbreşte ca pe o Fecioară şi mamă sfântă fără de prihană.

Îngerii slăvesc cu cântării de bucurie şi se luminează prin venirea ei în lume. Leagănul Sfintei Fecioare Maria a fost înconjurat de smerenia cea mai adâncă şi de sărăcia cea mai desăvârşită. Ea trebuia să distrugă păcatul mândriei care se înrădăcinase adânc în inima omului. ***Prin exemplu ei a arătat lumii că smerenia şi sărăcia vor umple de daruri cereşti pe cei ce o urmează.***

Ascultaţi acum cum scrie Sfânta Scriptură despre naşterea Preacuratei Fecioare Maria.

În Palestina era un om cu numele Ioachim, care avea o soţie ce o chema Ana. Amândoi erau de neam mare, împărătesc şi arhieresc, plini de bunătate şi de milostenii. Erau smeriţii şi evlavioşi, nelipsind de la biserică, unde aduceau lui Dumnezeu Jertfe şi mulţumiri pentru binefacerile primite. Erau însă foarte mâhniţi, căci ajunseseră la adânci bătrâneţi şi nu aveau nici un copil.

În vremea aceea cei care nu aveau copii erau socotiţi ca lepădaţi de Dumnezeu şi de aceea erau dispreţuiţi, iar ceilalţi nu primeau nimic din mâna lor. La biserică ei trebuiau să stea mai în urmă şi când aduceau jertfe la altar ei erau ultimii.

Într-una din zile fiind sărbătoare mare la evrei, s-au dus la biserică şi Ioachim cu soţia lui. Din râvnă pentru Dumnezeu, au îndrăznit să aducă jertfă înaintea celorlalţi. Preotul s-a mâniat foarte tare şi i-a înfruntat cu cuvinte aspre. Ioachim şi Ana au ieşit afară ruşinaţi şi mergând spre casă ***bătrânul Ioachim*** *spuse femeii sale:* ***"Pe mine nu mă mai trage inima să merg în casa mea, pentru că suntem urgisiţi de Dumnezeu şi de oameni. Du-te tu singură şi dă milostenie la săraci, fă rugăciuni, iar eu mă duc în munte la peşteră acolo voi posti şi voi ruga pe Dumnezeu cu lacrimi, să se milostivească spre noi şi să ne dăruiască şi nouă un copil."***

Despărţindu-se unul de altul, ***Ana*** *s-a dus acasă, a intrat în grădină şi îngenunchind se ruga lui Dumnezeu zicând: Doamne Atotţiitorule, cela ce numai*

cu cuvântul Tău ai făcut cerul şi pământul şi toate câte se văd; Cela ce ai zis făpturilor Tale să crească şi să se înmulţească Cela ce ai binecuvântat pe Sarra soţia lui Avraam şi la bătrâneţe a născut pe Isac; dă-mi Doamne şi mie roadă pântecelui meu ca să scap de ocara oamenilor şi făgăduiesc că ce voi naşte, fie fată, fie băiat, îl voi dărui cu toată inima să slujească Ţie toată viaţa în biserica Ta cea sfântă.

Ioachim, bărbatul ei , se ruga în acelaşi timp sus în munte petrecând în lacrimi şi post. ***Văzând Dumnezeu suspinele celor doi bătrâni, a trimis pe*** **arhanghelul Gavriil acolo în munte la Iachim care i-a zis:** ***Bucură-te Ioachime şi te veseleşte; eu sunt îngerul lui Dumnezeu, Gavriil, şi am venit la tine să-ţi spun că vei avea o fecioară, care va naşte în fecioria sa pe Împăratul lumii. Lasă supărarea şi mergi vesel acasă că a auzit dumnezeu rugăciunile tale! Acestea zicând îngerul s-a dus şi la Ana spunându-i şi ei aceleaşi cuvinte.***

După ce a auzit cuvântul îngerului, Ioachim s-a dus acasă unde a aflat-o şi pe Ana veselă, iar după nouă luni aceasta a născut o fetiţă frumoasă, şi sfântă, prin împreunare firească, dar care era rodul postului, al lacrimilor, milosteniilor şi rugăciunilor.

În acea vreme evreii aveau obicei să cheme preoţii a opta zi după naştere ca să pună nume pruncului. Aşa au făcut şi Ioachim şi Ana şi au botezat-o pe fiica lor **Maria** ***ce se tâlcuieşte Împărătează. În limbajul elinesc aceasta înseamnă izbăvitoare - va izbăvi deci neamul omenesc din ghearele diavolului şi din muncile iadului.***

Acest praznic îl sărbătorim noi astăzi fraţi creştini, această taină o preamărim. ***Lăudăm pe Ioachim şi pe Ana, părinţii Maicii Domnului. Pe cât au fost de supăraţi, pe atât de mult i-a bucurat Dumnezeu, dăruindu-le pe cea mai aleasă dintre toate neamurile, pe cea care a împăcat cerul cu pământul , pe Dumnezeu*** **cu oamenii.** De aceea Sfânta Biserică cântă cu mare glas troparul naşterii sale zicând: ***"Naşterea ta de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptăţii, Hristos Dumnezeul nostru. Şi dezlegând blestemul a dat binecuvântare şi stricând moartea ne-a dăruit nouă viaţă veşnică!”***

Într-adevăr, născându-se în Nazareth Sfânta Fecioară, s-a vestit sfârşitul trist al nopţii păcatului şi s-au ivit zorile unei zile luminoase. Ştim cu toţii că atunci când se revarsă zorile dimineţii toată firea se bucură. Sfânta Fecioară vestea sfârşitul

relelor noastre, vestea oamenilor sosirea zilei în care va străluci soarele dreptăţii care va veni să lumineze lumea.

Fecioara Maria este asemănată cu luna care este mai strălucitoare decât toate stelele şi care îşi împrumută strălucirea de la soare şi luminează în timpul nopţii. Iisus - adevăratul soare nu se arătase încă, dar Maria îl vesteşte şi întunericul de care era pătrunsă omenirea începe a se risipi. Prin minunata strălucire a virtuţilor sale ea este asemănată chiar cu soarele însuşi, mai ales că străluceşte ca un soare între noi şi Dumnezeu. ***Iată despre cine zicea Solomon împăratul: "Cine este aceasta care se iveşte ca zorile, frumoasă şi aleasă ca soarele?!***

Dar naşterea Sfintei Fecioare Maria a adus o mare deznădejde demonilor din iad, producând întristare lui lucifer şi îngerilor lui. Prin naşterea ei s-a împlinit cuvântul lui Dumnezeu pe care îl spusese şarpelui înşelător în rai: ***Duşmănie voi pune între tine şi femeie, între sămânţa ta şi între sămânţa ei. Aceasta va zdrobi capul tău!*** Într-adevăr, prin naşterea Fecioarei Maria diavolul a suferit groază mare, de aceea Sf. Biserică cu mare dreptate a orânduit să proslăvim amintirea acestei sărbători şi să ne bucurăm şi noi împreună cu proorocii, îngerii şi toţi sfinţii.

Iată de ce iubiţi creştini, suntem datori să urmăm pilda vieţii şi credinţei Fecioarei Maria. Dacă astăzi Sfânta Fecioară stă pe tron strălucit şi s-a înălţat mai presus decât toţi îngerii. Aceasta se datoreşte sfinţeniei, virtuţile ei şi grijii pe care a avut-o să rodească darurile primite de la Dumnezeu.

Dar noi ce facem cu harurile primite la botez, atunci când am devenit moştenitori ai împărăţiei cerurilor? Avem noi grijă să facem fapte de credinţă, de nădejde, de dragoste, sau am îngropat talantul? Ne interesăm noi cum să practicăm viaţa creştină, sfinţenia, umilinţa, curăţia, răbdarea, milostenia şi toate celelalte după care ne cunoaştem că suntem fii Lui?

După cum observăm în lume, întuneric mare domneşte în inima, mintea şi viaţa oamenilor, căci în întuneric sufletesc şi trupesc se zămislesc şi se nasc oamenii pe pământ. Deşi se nasc din părinţi creştini, copii sunt zămisliţi în păcate de desfrânare, şi cad cu totul din harul virtuţilor, căci după ce unii au trăit necununaţi, fără binecuvântarea lui Dumnezeu în biserică, nu ţin socoteală de posturi, de sărbători şi nu respecte legile dreptei credinţe, şi nici chiar legile medicinii ca să se poată naşte ceva bun pe faţa pământului.

Se străduiesc oamenii pentru copii lor să le facă condiţii bune în copii în păcate. Vai viaţa aceasta, dar nu îndeplinesc ce este mai important. Din ştiinţă sau neştiinţă

dispreţuiesc legile credinţei şi în timpul beţiei şi al chefurilor blestemate, zămislesc de ei, că vor avea de suferit şi vor deveni o mare povară pe capul părinţilor mai târziu şi chiar al societăţii întregi. De aceea îi auzim pe mulţi tineri plângându-se, că ar dori şi ei să fie mai buni, să nu mai facă rele, să se poată ruga şi să iubească biserica, dar nu pot. Pe mulţi îi auzi zicând: "Parcă e cineva care nu mă lasă şi mă împinge să fac rău."

Da, într-adevăr există cineva care nu-i lasă şi acest cineva este diavolul. Sămânţa de la el s-a zămislit odată cu ei în timpul poftelor păcătoase al trăirii fără să se ţină seama de legile lui Dumnezeu. Atunci a început diavolul să ia în stăpânire încetul cu încetul sufletul şi trupul omenesc şi cu cât s-a trăit mai mult în păcate, cu atât a prins şi el rădăcini mai adânci, de aceea mulţi nu mai au putere să se ridice din mocirla păcatelor.

Iată de ce tinerii trebuie să se ferească de orice primejdie sufletească, fiindcă majoritatea au fost zămisliţi şi crescuţi în gusturile lumii şi a plăcerilor ei păcătoase, iar acum e greu să le cerem ca să se ocupe cu lucruri serioase. Mulţi i-au în râs religia şi vorbesc cu dispreţ de slujitorii biserici. Foarte puţini din cei distruşi complet sufleteşte şi trupeşte mai încearcă un loc de salvare.

Prin urmare fraţi creştini, vedem cum părinţii sunt cei dintâi care calcă în picioare legile lui Dumnezeu şi apoi ei mai vor ca să fie ascultaţi şi respectaţi de copii lor. Acest lucru nu mai e posibil, de aceea mulţi ispăşesc cu lacrimi amare aceste călcări de lege ale lui Dumnezeu şi mor cu amărăciunea aceasta în suflet şi se duc în chinurile iadului. ***Să ne formăm deci din copilărie inima pentru virtuţi creştine, să ne împăcăm cu lipsurile, să ne înfrânăm pornirile dobitoceşti şi să ne obişnuim cu viaţa duhovnicească spre binele sufletului şi al trupului nostru.***

După ce s-a născut fericita Fecioară Maria, până la etatea de trei ani a fost sub paza părinţilor care au învăţat-o aceleaşi frumoase virtuţi pe care şi ei le-au practicat. Parcă o vedem pe bătrâna Ana cum o învaţă rugăciuni şi nu ne putem opri să nu ne gândim că multe mame astăzi nu poartă de grijă copiilor lor. Astfel în primii anişori, nu-i aduc la biserică, nu le arată sfânta credinţă şi nu-i feresc de locurile periculoase care le strică creşterea sănătoasă.

Mulţi părinţi nu se împărtăşesc când sunt tineri şi mare greşeală fac pentru că şi pruncul care este în pântece trebuie să primească din taina aceasta sfântă ca să iasă un copil cu sfinţenie în el. Dar mulţi părinţi tineri nu fac lucrul acesta, iar după ce li s-au născut copilaşii nu-i aduc cu anii la biserică ca să fie împărtăşiţi.

Până la vârsta de 7 ani, copiii trebuie aduşi la biserică să fie împărtăşiţi din 40 în 40 zile. Să se intereseze măcar bunicile dacă părinţii nu sunt în stare şi n-au credinţă, pentru că prin trupul şi sângele Domnului se sfinţesc copiii.

Vai de părinţii care nu-şi cresc copiii în frică de Dumnezeu, căci vor avea multe de tras de pe urma lor, deoarece aceşti copii lăsaţi de capul lor vor rămâne surzi la sfaturile şi poruncile părinteşti. Aceşti copii vor avea dezgust pentru tot binele, nu vor fi în stare să se ocupe de lucruri serioase şi nu îşi vor face datoria nici în servici, nici în casa părinţilor. Vor fi nestatornici în căsătorie, complet dezorientaţi în toate problemele vieţii şi nefolositori pentru întreaga societate.

De aceea auzim şi vedem cum tineretul nostru face atâtea crime, violuri, furturi, bătăi, beţii şi tot felul de nenorociri, supărând grozav pe părinţii lor.

Aceşti părinţi care n-au avut grijă de ei acum îşi iau plata şi vor mai avea şi o altă judecată şi suferinţă veşnică, pentru că nu şi-au făcut datoria faţă de copiii lor ca să le arate lumina învăţăturii Domnului Hristos. ***Sfânta Scriptură ne spune cum patriarhul Iacob a avut un vis cu o scară lungă ce lega cerul cu pământul pe care suiau şi coborau îngerii lui Dumnezeu.***

Frumos şi mare vis pentru că scara din visul lui Iacob este Preasfânta Fe-cioară a cărei naştere o prăznuim astăzi. Ea este aceea care a legat cerul cu pământul şi prin curăţenia sufletului şi a trupului ei a pogorât pe Fiul lui Dumnezeu pe pământ. Prin ea ne înrudim şi noi cu Dumnezeu şi mai mult chiar ne facem fiii lui Dumnezeu. Odată cu naşterea Fecioarei Maria, îngerii cerului coboară la noi ca să ne ridice sus de pe pământul acesta care prin păcatul lui Adam a primit blestem, lacrimi şi suferinţe.

Să băgăm de seamă, încă, că dedesubt, sub scara aceasta, este o altă scară care duce jos, spre iad. Pe această scară suie şi coboară îngerii iadului, demonii. Îngerii cerului vor să ne lege cu Dumnezeu, în timp ce îngerii iadului vor să ne lege cu diavolii întunericului. Depinde de viaţa noastră, de cine vrem să ascultăm, căci în viaţa noastră se amestecă puterile cerului, dar şi ispitele iadului.

Să ne facem socoteala în momentul de faţă fiecare şi să vedem de cine ascultăm mai mult. Să privim la viaţa noastră şi să ne vedem faptele bune sau păcatele şi de aici vom putea să înţelegem ai cui suntem în momentul de faţă şi cui slujim; lui Dumnezeu, sau diavolului.

Să serbăm deci cu bucurie, fraţi creştini, sfânta zi a naşterii Maicii Domnului.

- ***S-o lăudăm cu cântări duhovniceşti, să cădem în genunchi înaintea sfintei ei icoane şi să binecuvântăm pe aceea pe care îngerii o laudă în cer.***
- ***Să o venerăm cu toată evlavia şi cu toată dragostea, căci prin mijlocirile ei ne facem fii iubiţi ai lui Dumnezeu, ne umplem de darurile cereşti şi ne curăţim inimile mărturisind-o ca Maica lui Dumnezeu.***
- ***Să avem în ea desăvârşita încredere şi s-o chemăm în ajutor în orice împrejurare, în timpul vieţii noastre căci Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu şi Fiul ei cel Unul Născut, i-a dat cheia comorilor milostivirii Sale, ca Maicii lui Dumnezeu celei prea iubite şi ea este atotputernică ca să ne ajute şi să ne apere în nevoile şi în necazurile noastre.***

Dar şi noi să fim recunoscători şi, mai ales, partea femeiască să-i urmeze vieţii ei curate întru totul, cu sfinţenie, modestie şi, mai ales, smerenie. Fiecare să înalţe mereu rugăciuni către Dumnezeu ca să-şi izbăvească sufletul de ispita şi veninul şarpelui diavol.

Rugăciune

O, Prea Sfântă Fecioară Maria, Împărăteasa cerului şi a pământului, care te-ai născut din sfinţii tăi părinţi Ioachim şi Ana, noi nu avem cununi de aur ca să încununăm cinstită fruntea ta şi nu putem să-ţi înălţăm atâtea biserici şi altare după meritul pe care-l ai. Sufletul nostru însă să fie biserică, iar inima altarul, unde să ardă tămâia rugăciunilor noastre.

Roagă pe Fiul tău neîncetat pentru tot neamul nostru creştinesc ca să ne ierte şi să ne ajute să putem face şi noi voia Sa, pentru ca şi noi să fim în partea celor ce se mântuiesc în vecii vecilor.

Amin.